

**Habent sua fata libelli” (Cărțile își au propriul lor destin).
Correspondență de la SGK (Dr. Sofia Gelman–Kiss, muzicolog, membru fondator al „Fundației SAGA pentru Cultură, însărcinată cu acțiuni în domeniul muzicii”, Israel–Netania)**

Thomas Csinta, Chief Editor J-B (Journal of Bucharest), Private investigator & Press attached OADO (Organization for Human Defence-United Nations-Ecosoc) Paris

Cine nu cunoaște senzația plăcută a primului contact cu o carte nouă? O ții în mână, încerci să pătrunzi ideile sale în funcție de titlul de pe copertă, apoi începi să o răsfoiești...ea are un parfum special ascuns în paginile ei, parfum care te învăluie și îți stârnește imaginația. Încerci să derulezi tablourile plăsmuite în interiorul granițelor fictivului intuit pentru ca mai apoi, grație textului citit subiectul formulat de către autor să se dezvăluie în plenitudinea sa. **Cuvintele se trezesc spre a crea contactul nemijlocit cu gândurile disimulate ale scriitorului**, înțelesul lor deconspirat conturează esența subiectului transmis. Revelația îndeletnicirii care se cheamă a citi o carte subliniază una din preocupările de preț ce va fi fost oferit celor care se bucură de descoperirea tainelor lăuntrice ascunse în interiorul cuvintelor așternute pe paginile cărții. Însăși lectura oferă o destindere, iar convicțiunea proiectată va avea rolul de a înfrumuseța clipa alături de îmbogățirea paletii culturale a cititorului.

Secolul XXI respectiv anul 2023 se caracterizează prin inovațiile electronice-tehnice care au rolul de a reduce (simplifica ?) importanța cititului la ecranul computerului. Aici se perindă acțiunea unui roman sau a unei nuvele la modul impersonal, cuvinte înșiruite descriu cele întâmplare cu exactitatea matematică a calculatorului.

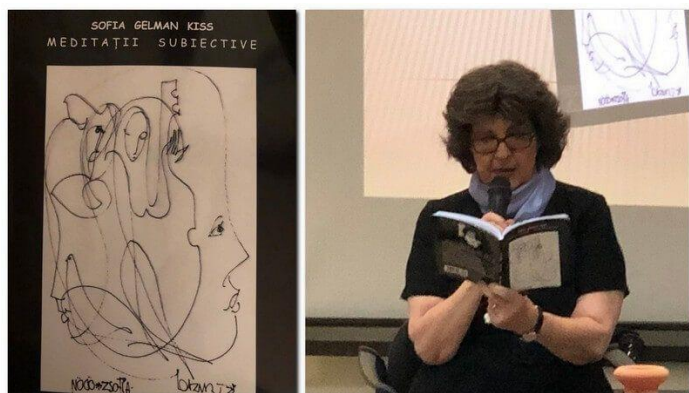
Lipsesc emoțiile iminente care fuseseră prezente pe paginile tipăriturilor, lipsește posibilitatea de a reveni cu ușurință la câte un fragment anterior spre a-l reciti...

Știu, sunt conștientă, accept realitatea progresului, probabil pentru generațiile viitoare cititul de pe computer va fi mult mai eficient decât lectura unei cărți. Sper totuși, că bibliotecile nu vor dispărea, sper că se vor scrie cărți în maniera clasică și vor mai exista și cititori care se vor bucura de miracolul lecturii !

În derularea obișnuită a etapelor vieții, când familia rămâne împreună cu generațiile următoare în același perimetru lingvistic, continuitatea culturală (și) în ceea ce privește destinul cărților, se rezolvă de la sine. Cine nu s-ar bucura să moștenească lucrări de inestimabilă valoare chiar dacă din punct de vedere profesional cărțile vechi sunt departe de preocupările permanente ale prezentului !? Moștenirea se va păstra cu stima și aprecierea de rigoare ani de-a rândul pentru ca soarta cărților să se definească într-o cronologie fără de sfârșit.

Aș vrea în continuare să vă împărtășesc un alt aspect al destinului cărților: mă refer la o parte a populației Israelului (ideea s-ar putea extinde și la alte țări cred); este vorba despre familiile care au sosit în țară

de-a lungul anilor, ele au venit cu copii de vârstă școlară care la rândul lor au devenit și ei părinți.

Procesul firesc al integrării a necesitat învățarea limbii ebraice motiv pentru care chiar dacă limba maternă s-a păstrat într-o oarecare măsură, ea nu s-a mai transmis copiilor, din motive pragmatice. Acest fapt incontestabil conduce la problema bunicilor care au în bibliotecă multe cărți în limba română și maghiară, rod al acumulării culturale, rod al unui confort spiritual necesar și în clădirea noilor parametri în Israel.

Viața merge înainte, copii, respectiv nepoții nu savurează bogăția culturală a bunicilor din motive obiective, ei nu cunosc limbile respective.

În posesia multor tipărituri de valoare (unele cu câte o dedicație de preț) senzația de iremediabilă iroseală stăpânește gândurile; drumul moștenirilor altădată firesc va fi întrerupt în mod brutal în cazul familiilor care au schimbat țara în care s-au născut cu alta care avea să devină patria lor **aleasă**.

Sofia Gelman-Kiss (Dr. în Muzicologie, membru fondator al „Fundației SAGA pentru Cultură, însărcinată cu acțiuni în domeniul muzicii”, Israel-Netania)

Jurnalul Bucureștiului
www.jurnalul-bucurestiului.ro
„Le Petit Parisien”
ISSN 2784 – 0115 ISSN – I. 2784 – 0115

ADENDDUM

Ne bucură nespuse această apariție a doamnei dr. Sofia Gelman-Kiss în **Jurnalul Bucureștiului** care are ca motto această zicere:

Este exact profilul colaboratoarei noastre dr. Sofia Gelman-Kiss, muzicolog, ziaristă, romancieră... care de ani participă fără greș la JURNALUL ISRAELIAN cu rubrica OAMENI SUNTEM, dedicată unor rânduri critice, etice și mai ales moraliste epocii în care ne aflăm. Fără aportul dânzei multe proiecte ale Editurii SAGA nu ar fi reușit să ajungă la lumină.

Amintesc dintre multe acțiuni comune- Evenimentul "Israel la 70 de ani", Cartea *Șapte Interviuri Neconvenționale*, Cartea *Gânduri despre muzică* (2022), O colecție de traduceri ale poeziilor lui **Yakov Barzilai** despre Shoah cântate de cor sau soliști pe muzica scrisă de Sofia, etc etc.

Îmi exprim deci aprecierea, admirația și bucuria de a lucra de ani, în perfectă armonie, cu acest artist multi-disciplinar care a devenit mentor și un real talent în tot ce face

întru promovarea culturii pe aceste meleaguri, un model demn de imitat.

Adrian Grauenfels
SAGA

